

De ressourcestærke ældre skal selvfølgelig også have tilbud, og det er godt, at der er en række forskellige tilbud til dem; det synes vi er fint, og det synes vi man skal blive ved med, men nu er tiden ved at være inde til at bruge kræfterne og ressourcerne på de svageste ældre. Og det er vigtigt, at der er en meget bred vifte af botilbud til de ældre, men det er sandelig også vigtigt, at plejehjemmene bliver bevaret, og at man får udbygget også den type boliger for de ældre.

Så kan jeg ikke lade være med at nævne de senildemente, som jo egentlig også hører under denne forespørgselsdebat, men dem synes jeg slet ikke ministeren har nævnt noget om, og jeg synes, vi i al for lang tid har hørt, at lægerne gerne vil være bedre til at stille diagnosen med hensyn til, om man nu også er senildement, eller det er noget andet, der gør sig gældende. Men hvor langt er man nået på det punkt, hvor meget bedre er man blevet til at stille diagnosen?

Jeg synes også, vi mangler at høre noget om de skærmede afdelinger, altså om, hvordan der skal passes på de ældre, og jeg synes, vi stadig væk ser for mange tilfælde, hvor ældre mennesker forvilder sig ud på gader og stræder og desværre i nogle tilfælde kommer til at gøre skade på sig selv. Hvad vil ministeren gøre ved det?

Til sidst skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at serviceniveauet og trygheden i hjemmehjælpen og på ældreområdet ikke er tilfredsstillende, opfordres regeringen til sammen med kommunerne at

- sikre en fortsættelse af de positive aktivitets-tilbud til de stærke ældre,
- sikre den nødvendige hjælp og pleje til de ældre, der har behov for hjælp og pleje,
- sikre kvalitet og effektivitet i hjemmehjælpen,
- sikre de ældre et retskrav på hjemmehjælp med reelle klagemuligheder og
- sikre det nødvendige antal rigtige plejehjemspladser til de svageste ældre.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 16).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

Bruno Jerup (EL):

En debat om samfundets ældreforsorg skal efter vores opfattelse tage udgangspunkt både i de faktiske forhold og i en vurdering af fremtiden.

I fremtiden vil mange ældre leve og være relativt raske i længere tid, end vi har været vant til, og disse ældre vil ikke finde sig i at blive sat til side, men stille krav om en aktiv alderdom med nye udfoldelsesmuligheder og samfundsmæssige funktioner og med fleksible boligforhold. Og de ældre, som er nedslidte af et langt arbejdsliv, og de ældre, som er syge, har krav på en værdig alderdom med ordentlige levevilkår, hjemmehjælp, behandlingstilbud og plejeforhold.

Den 28. november 1995 var der sidst en forespørgselsdebat om de ældres forhold, og jeg konstaterede dengang, at de ældre ikke fik den hjemmehjælp, de skulle have, og jeg kan i dag konstatere præcis det samme. Der er altså ikke ændret en tøddel i løbet af de 2 år.

En undersøgelse fra september 1997 fra Ældre Sagen viser ganske vist, at 6 pct. havde fået øget hjemmehjælpen, men der var tre gange så mange ældre, der havde fået beskåret hjemmehjælpen, og kommunernes begrundelse for at beskære hjemmehjælpen var ofte hensynet til økonomien. Og selv om de hjemmehjælpsmodtagere, der har fået mindre hjælp, ikke opfatter deres behov som ændrede, har kommunen i de fleste tilfælde end ikke besværet sig med at besøge de ældre, før beslutningen blev truffet, og tre ud af fire fik ikke skriftlig besked om nedsættelsen fra kommunen.

Og de ældre, der ikke synes, at de får hjemmehjælp nok, har ganske vist mulighed for at klage til klagerådet i kommunen, men klagerådene har ingen magt til at ændre den kommunale beslutning. Desuden ved de fleste hjemmehjælpsmodtagere slet ikke, at der overhovedet findes et klageråd. Mange er endvidere så bange for kommunens reaktion, at de ikke tør klage.

Flertallet af hjemmehjælpsmodtagerne siger samtidig, at de ikke har indflydelse på, hvem der kommer som hjemmehjælp, hvornår hjemmehjælpen kommer, og hvor meget hjælp de kan få.

Det er simpelt hen ikke anstændigt over for vore ældre.

Kommunerne skal i langt højere grad informere de ældre om de beslutninger, der vedrører dem, og holdningen til de ældre skal ændres fra, at de betragtes som besværlige klienter, til,